

1η Απριλίου 1955

Η 1^η του Απρίλη είναι μια μεγάλη εθνική γιορτή για τους Έλληνες της Κύπρου. Την ημέρα αυτή, πριν από πολλά χρόνια, το 1955, όλοι μαζί οι Έλληνες της Κύπρου, ξεκίνησαν τον αγώνα για την ελευθερία του νησιού. Πολλές φορές οι Κύπριοι ζήτησαν από τους Άγγλους κυβερνήτες τους, να τους δώσουν την ελευθερία τους. Το ζήτησαν με καλό τρόπο, με διαδηλώσεις στους δρόμους, με ειρηνικά μέσα. Όμως οι Άγγλοι πάντα έλεγαν όχι. Η Κύπρος θα μείνει σκλαβωμένη στους Άγγλους, απαντούσαν.

Τότε οι Κύπριοι αποφάσισαν να πάρουν την ελευθερία τους με τα όπλα, όπως έκαναν και οι Έλληνες το 1821. Έγινε μια οργάνωση με το όνομα Ε.Ο.Κ.Α. (Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών), που ήταν μυστική. Αρχηγοί του αγώνα ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος και ο στρατηγός Γεώργιος Γρίβας Διγενής. Μαζεύτηκαν όπλα και οι αγωνιστές κρύφτηκαν στα κρησφύγετα. Εκεί τα παλικάρια μάθαιναν να πολεμούν.

Όλα ήταν έτοιμα. Ο Διγενής έδωσε το σύνθημα για να ξεκινήσει ο αγώνας. Ξημερώματα της 1^{ης} Απριλίου ο κόσμος ξύπνησε από τις εκρήξεις βομβών. Ένας μεγάλος αγώνας ξεκινούσε. Οι Άγγλοι είχαν περισσότερα όπλα. Οι Κύπριοι όμως είχαν πίστη και θάρρος. Πολεμούσαν για την ελευθερία τους. Οι Άγγλοι πολεμούσαν για να σκλαβώσουν ένα λαό.

Όσο περνούσε ο καιρός ο αγώνας φούντωνε παντού. Στις πόλεις και στα χωριά, στα βουνά και στους κάμπους. Τα παλικάρια έστηναν ενέδρες στους Άγγλους στρατιώτες. Ανατίναζαν με βόμβες τα αυτοκίνητά τους. Στα βουνά γίνονταν σκληρές μάχες. Στις πόλεις γίνονταν διαδηλώσεις από τους μαθητές.

Οι Άγγλοι προσπάθησαν με κάθε τρόπο να σταματήσουν τον αγώνα των Κυπρίων. Έκαναν μεγάλα κρατητήρια και έβαζαν μέσα πολλούς αγωνιστές. Τους κρατούμενους τους βασάνιζαν πολύ. Πολλούς μάλιστα τους κρέμασαν, όπως τον Καραολή, τον Πατάτσο, τον Παλληκαρίδη και τόσους άλλους.

Στα χωριά έβαζαν τους κατοίκους «κέρφιου», δηλαδή κατ' οίκον περιορισμό. Για πολλές μέρες δεν επέτρεπαν σε κανένα να βγει από το σπίτι του. Στις πόλεις έκαναν «μπλόκα» και χτυπούσαν με ρόπαλα όσους βρίσκανε στο δρόμο.

Με όλα αυτά όμως, δεν κατάφεραν τίποτε οι Άγγλοι. Οι Κύπριοι πολεμούσαν με μεγαλύτερο πείσμα. Δεν παραδίδονταν. Προτιμούσαν να πεθάνουν παρά να πέσουν ζωντανοί στα χέρια των Άγγλων.

Στο Λιοπέτρι, τέσσερα παλικάρια, περικυκλώθηκαν σ' ένα αχυρώνα. Ο Χρήστος Σαμάρας, ο Φώτης Πίττας, ο Ηλίας Παπακυριακού και ο Ανδρέας Κάρυος. Δύο Άγγλοι πέφτουν νεκροί. Η μάχη συνεχίζεται για ώρες μέχρι που και τα τέσσερα παλικάρια βγαίνουν από τον αχυρώνα πολεμώντας και σκοτώνονται από τους Άγγλους.

Στο Μαχειρά ο Γρηγόρης Αυξεντίου, υπαρχηγός της Ε.Ο.Κ.Α., περικυκλώνεται στο κρησφύγετό του. Στους συντρόφους του λείει να παραδοθούν. Αυτός όμως μένει. Πολεμά ώρες με τους Άγγλους. Δεν τον νικούν. Στο τέλος του ρίχνουν βενζίνη με το ελικόπτερο και τον καίνε ζωντανό.

Έτσι πολέμησαν οι αγωνιστές. Η θυσία τους όμως δεν πήγε χαμένη. Το 1959 η Κύπρος απέκτησε την ανεξαρτησία της. Κάθε πρώτη του Απρίλη πρέπει να θυμόμαστε τους ήρωες αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους για να είμαστε σήμερα εμείς ελεύθεροι.

